

مقاله پژوهشی
اصلی
Original Article

هنجاريابي مقیاس روش درجه‌بندی مهارت‌های اجتماعی برای کودکان پیش دبستانی

سیدما شویم*

چکیده

مقدمه: مقیاس روش درجه‌بندی مهارت‌های اجتماعی (SSRS) از ابزارهای مهم بررسی مهارت‌های اجتماعی در کودکان است. هدف از اجرای این پژوهش هنجاریابی مقیاس SSRS برای کودکان پیش‌دبستانی در شهر شیراز بود.

مواد و روش کار: پس از ترجمه و انطباق مقیاس یادشده، ۷۰۰ کودک (۳۰۰ پسر و ۴۰۰ دختر) تا ۶/۵ ساله را پدران و مادران و مریبان به کمک فرم ویژه کودکان پیش‌دبستانی مقیاس SSRS ارزیابی نمودند. نمرات آنان به نمرات تراز شده با میانگین ۱۰۰ و انحراف معیار ۱۵ تبدیل شد و جداول تبدیل نمرات خام به نمرات تراز شده فراهم آمد. به منظور بررسی روابعی مقیاس از چند شاخص استفاده شد. روابعی مازه به کمک روش تحلیل عامل بررسی شد. داده‌ها به کمک آزمون‌های آماری^۱، تحلیل واریانس و ضریب همبستگی تحلیل گردید.

یافته‌ها: تفاوت معنی‌دار بین گروه‌های مختلف برپایه میزان تحصیلات والدین و سن به دست نیامد. بهیان دیگر مقیاس برای گروه‌های سنی و اقتصادی- اجتماعی گوناگون دارای سوگیری نبود. پایابی مقیاس با بهره‌گیری از چند روش، محاسبه شد و مطلوب بود. تحلیل عوامل نیز نشان‌دهنده‌ی روابعی آن بود. همچنین تفاوت میانگین نمرات دختران و پسران در بخش مهارت‌های اجتماعی و مشکلات رفتاری معنی‌دار نبود.

نتیجه‌گیری: نمره‌های تراز شده این آزمون، امکان مقایسه مهارت‌های اجتماعی را در گروه‌های سنی کودکان پیش‌دبستانی فراهم می‌کند.

کلیدواژه: مهارت‌های اجتماعی، کودکان پیش دبستانی، هنجاریابی، SSRS

Andeesheh
Va
Rafsan
الدیش و رفسان
۱۷۶

مقدمه

شریدون^۱ و مک‌کلاسکی^۲ (۱۹۸۸) در برگیرنده‌ی

رفتارهایی هستند که احتمال تقویت از سوی اطرافیان

مهارت‌های اجتماعی، برپایه‌ی تعریف الیوت^۳

* کارشناس ارشد روانشناسی مدرسه، استادیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز، شیراز، خیابان ارم، کوی دانشگاه شیراز.

E-mail: sshahim@rose.shirazu.ac.ir

1- Elliott

2- Sheridan

3- McCloskey

اجتماعی مانند «ارزیابی مهارت اجتماعی کودکان»^۷ که ماتسون^۸ (۱۹۹۰) آن را تهیه نموده است و «مقیاس درجه‌بندی مهارت‌های اجتماعی» (SSRS) (گرشم^۹ و الیوت، ۱۹۹۰) دارای فرم‌های ویژه‌ی پدر و مادر و آموزگار می‌باشند. مقیاس روش درجه‌بندی مهارت‌های اجتماعی، رفتار اجتماعی کودک را در دو محیط خانه و مهد کودک برای سرنده کردن، طبقه‌بندی دانش آموزان و برنامه‌ریزی آموزش مهارت‌های اجتماعی به کودکان ارزیابی می‌کند. این مقیاس در سه فرم ویژه‌ی پیش‌دبستان، دبستان و دیرستان تهیه شده و برپایه‌ی رشد کودک تنظیم شده است. فرم ویژه‌ی کودکان دبستانی مقیاس SSRS برای کاربرد در ایران ترجمه شده و انطباق یافته است. شهیم (۱۹۹۹) پایانی آن را طی چند برسی بر روی یک گروه از کودکان عقب‌مانده‌ی ذهنی ۷۷/۰ و ۹۹/۰ گزارش کرده و در یک گروه از کودکان عادی این ضرایب از ۴۹/۰ تا ۹۶/۰ برای فرم‌های آموزگاران و پدران و مادران متغیر بوده است (شهیم، ۱۳۷۸، ۱۳۷۸، ۱۹۹۹، ۱۹۹۹، ۲۰۰۱).

برپایه‌ی یافته‌های گرشم و الیوت (۱۹۹۰) این مقیاس دارای روابع مازه و هم‌زمان مطلوب بوده و کاربرد تشخیصی و درمانی آن برای کودکان پیش‌دبستانی در چندین برسی تأیید شده است (پاولس و الیوت، ۱۹۹۳؛ فانتزو و همکاران، ۱۹۹۸؛ لیون^{۱۱}، آبرتوس^{۱۲}، پیرکین^{۱۳} و نیب^{۱۴}، ۱۹۹۶؛ فلانگان^{۱۵}، آلفونسو^{۱۶}، پریماورا^{۱۷}، پول^{۱۸} و هیگینز^{۱۹}، ۱۹۹۶؛ الیوت، بارنارد^{۲۰} و گرشم، ۱۹۸۹). دومارا^{۲۱}، روفالو^{۲۲}، کارلسون^{۲۳} و بوس^{۲۴} (۱۹۹۰) در یک برسی شش مقیاس اندازه‌گیری

را افزایش می‌دهند و موجب عملکرد شایسته‌ی کودک در جامعه می‌گردند. یکی از وظایف اجتماعی کودکان خردمند فراگرفتن مهارت در ایجاد رابطه‌ی متقابل و موفق با همسالان است. کودکان پیش‌دبستانی از طریق تعامل با همسالان رفتارهایی مانند رعایت نوبت، مشارکت، همکاری، توجه به نظر دیگران و کنترل خشم را فرامی‌گیرند. فرانگرفتن این مهارت‌ها سبب ناسازگاری و شکست تحصیلی کودک در آینده می‌گردد (فانتزو^۱، منز^۲ و مکدرموت^۳، ۱۹۹۸). هم‌چنین کودکان مهارت‌های اجتماعی را به آسانی از راه تعامل با پدر و مادر و مایر اعضا خانواده فرامی‌گیرند (پاولس^۴ و الیوت، ۱۹۹۳). برخی از کودکان نمی‌توانند این مهارت‌ها را فراگیرند، از این رو ارزیابی مهارت‌های اجتماعی کودکان در مراکز آموزش پیش‌دبستانی و پیش از ورود کودک به دبستان از اهمیت ویژه برخوردار است.

ابزارهای سنجش مهارت‌های اجتماعی زیاد نیستند و بیشتر آنها در بردارنده‌ی پرسش‌هایی در زمینه‌ی مشکلات رفتاری کودکان می‌باشند. مقیاس‌های ویژه‌ی اندازه‌گیری مهارت‌های اجتماعی کودکان پیش‌دبستانی باید با روند رشد کودک سازگار بوده و دارای ویژگی‌های روان‌سنجی مطلوب باشند. مقیاس اندازه‌گیری مهارت‌های اجتماعی باید برای ارزیابی گروه‌های گوناگون اجتماعی مناسب باشد و پرسش‌های مقیاس افزون بر جنبه‌های منفی رفتار در برگیرنده‌ی رفتارهای مثبت اجتماعی نیز باشند (فانتزو و همکاران، ۱۹۹۸). افزون بر این ارزیابی به کمک منابع گوناگون، مانند پدر و مادر، آموزگاران و همسالان برای ارزیابی مهارت‌های اجتماعی کودک بر اعتبار مقیاس می‌افزاید (بل - دولن^۵ و آلن^۶، ۱۹۹۸).

نظرخواهی از پسردان، مادران و آموزگاران از روش‌های مهم برسی رشد مهارت‌های اجتماعی کودک به شمار می‌رود، اما پرسشنامه‌های ویژه‌ی ارزیابی پدر و مادر و آموزگاران چندان زیاد نیستند. شمار کمی از پرسشنامه‌های اندازه‌گیری مهارت‌های

1- Fantuzzo	2- Manz
3- McDermott	4- Powless
5- Bell-Dolan	6- Allen
7- evaluation of social skills with youngsters	
8- Matson	9-Social Skills Rating Systems
10- Gresham	11- Lyon
12- Albertus	13- Birkin
14- Naibe	15- Flanagan
16- Alfonso	17- Primavera
18- Povell	19- Higgins
20- Barnard	21-Demaray
22- Ruffalo	23- Carlso
24- Busse	

از همهی سطوح تحصیلی، از بی‌مواد تا دارای دکترای تخصصی در این نمونه گیری شرکت داشتند.

گردآوری داده‌های پژوهش به کمک ایزار زیر انجام شد: مقیاس SSRS: این مقیاس در برگیرندهٔ دو فرم ویژهٔ آموزگار و پدر و مادر است و هر فرم دارای دو بخش اصلی مهارت‌های اجتماعی و مشکلات رفتاری است. فرم پدر و مادر دارای ۳۹ گویه در زمینهٔ مهارت‌های اجتماعی و ۱۰ گویه در زمینهٔ مشکلات رفتاری است. فرم آموزگاران دارای ۳۰ گویه در زمینهٔ مهارت‌های اجتماعی و ۱۰ گویه در زمینهٔ مشکلات رفتاری است. هریک از گویه‌ها دارای پاسخ‌های سه نمره‌ای با گزینه‌های هرگز، بعضی اوقات و اغلب اوقات است. این مقیاس افزون بر ارزیابی مشکلات رفتاری که کودک را از رشد مهارت‌های اجتماعی بازمی‌دارد، آزماینده را در راستای برنامه‌ریزی و مداخله‌های آینده کمک می‌کند.

بخش مهارت‌های اجتماعی مقیاس دربرگیرندهٔ رفتارهایی مانند همکاری، قاطعیت و خویشتن‌داری است. بخش‌های یادشده به صورت خود آزمون ارایه شده‌اند و از جمع نمره‌های این خود آزمون‌ها نمره‌ی مهارت‌های اجتماعی به دست می‌آید. خود آزمون‌های این بخش شامل همکاری (شامل رفتارهایی مانند اشتراک وسایل، پیروی از راهنمایی‌ها)، قاطعیت (دربردارندهٔ رفتارهای آغازگر مانند به دست آوردن اطلاع از دیگران، معرفی خود به دیگران و پاسخ مناسب به رفتار دیگران) و خویشتن‌داری دربرگیرندهٔ رفتارهایی که در موقعیت‌های دشوار مانند دست‌انداختن نیاز به واکنش‌های پستدیده از سوی کودک دارد و هم‌چنین در برگیرندهٔ رفتارهایی که در موقعیت‌های غیردشوار ضروری به نظر می‌رسد، مانند رعایت نوبت و کنارآمدن هنگام کشمکش است.

بخش مشکلات رفتاری این مقیاس دارای سه خود آزمون رفتارهای برونزا، رفتارهای درونزا و پرتحرکی است. رفتارهای برونزا دربردارندهٔ پرخاشگری یانی با بدنهٔ کترول خشم و بگومگو است. رفتارهای

مهارت‌های اجتماعی را مقایسه کردند و مقیاس SSRS را به دلیل بهره‌گیری از نظر چند ارزیاب، کاربردهای آموزشی و درمانی و ارایهٔ راهبردهای عملی درمانی بهترین مقیاس سنجش مهارت‌های اجتماعی بر شمردند. روشن است عوامل فرهنگی و اجتماعی در بررسی مهارت‌های اجتماعی دارای اهمیت هستند (پاولس و الیوت، ۱۹۹۳). فرهنگ‌های گوناگون مهارت‌های اجتماعی را نزد کودکان دارای اهمیت یکسان ندانسته‌اند (همان‌جا). برای نمونه آغاز گفتگو با بزرگسالان که در فرهنگ غربی با اهمیت شمرده می‌شود، در فرهنگ بومی آمریکا مهارت اجتماعی به شمار نمی‌رود، بر عکس، مکوت در برابر بزرگسالان رفتار اجتماعی پستدیده‌ای می‌باشد (همان‌جا). بنابراین بررسی مهارت‌های اجتماعی نزد کودکان پیش دبستانی ایرانی به کمک مقیاس SSRS در ایران ضروری به نظر می‌رسد. از این رو هدف این پژوهش هنچاریابی مقیاس روش درجه‌بندی مهارت‌های اجتماعی - فرم ویژه‌ی کودکان پیش دبستانی - برای استفاده در ایران بود.

مواد و روش کار

آزمودنی‌های پژوهش ۷۰۰ کودک بودند که به صورت نمونه گیری طبقه‌ای برپایهٔ سن و جنس ۶۰۰ کودک ۳ تا ۶ ساله از میان کودکان ده مهدکودک و ۱۰۰ کودک ۶ تا ۷/۵ ساله از میان کودکان ده کلامس آمادگی) انتخاب شدند و مورد ارزیابی قرار گرفتند. شمار کودکان در هر سن و برای هر دو جنس مساوی بود. مریبان از ۱ تا ۱۵ سال سابقهٔ تدریس داشتند و ۵۲/۱٪ آنان دارای دست کم ۴ سال سابقهٔ تدریس در مهدکودک بودند. مریبان، همهی کودکانی را که پدران و مادران آنها فرم ویژه را در مورد آنان تکمیل کرده بودند به کمک فرم ویژهٔ آموزگاران ارزیابی کردند. اطلاعات به دست آمده از ارزیابی ۳۵۴ کودک برای تعیین روانی و پایایی مقیاس، پیش از هنچاریابی به کار گرفته شد. با وجود این که میزان تحصیلات والدین به صورت یک متغیر در انتخاب نمونه دخالت داده نشد،

($t=2/37$) بیشتر از میانگین نمره‌های پسران ($=45/92$ =میانگین، $=9/10$ =انحراف معیار) بود؛ همچنین در بخش مشکلات رفتاری، والدین نمره‌های مشکلات رفتاری پسران ۵ ساله ($=7/11$ =میانگین، $=3/83$ =انحراف معیار) را به طور معنی‌داری ($p<0/05$ ، $t=2/30$) بیشتر از دختران ۵ ماله ($=5/44$ =میانگین، $=2/97$ =انحراف معیار) گزارش کردند؛ آموزگاران تنها در گروه سنی ۶ ساله دختران را به طور معنی‌دار ($p<0/05$ ؛ $t=2/62$) دارای میانگین مهارت‌های اجتماعی ($=42/12$ =میانگین، $=8/05$ =انحراف معیار) بیشتر از پسران ($=32/17$ =میانگین، $=13/57$ =انحراف معیار) دانستند.

برای بررسی روابطی سازه‌ی مقیاس از تحلیل عوامل با مؤلفه‌های اصلی و سپس چرخش ابليمین¹ برای بخش مهارت‌های اجتماعی و مشکلات رفتاری به طور جداگانه در دو فرم ویژه‌ی پدر و مادر و آموزگار بهره گرفته شده است (شهمی، ۱۳۸۱). تحلیل عوامل پس از محاسبه‌ی ضریب‌های KMO² و با ترسیم نمودار اسکری³ منجر به استخراج سه عامل با مقدار آیگن⁴ بیشتر از یک در پرسشنامه‌های مهارت‌های اجتماعی ویژه‌ی پدر و مادر و آموزگار گردید که خویشتن‌داری، قاطعیت و همکاری نام گرفت و مشابه عوامل یاد شده توسط گرشام و الیوت (۱۹۹۰) بود. گوییه‌های این سه عامل دارای وزن عاملی بیشتر از $0/30$ بودند. تحلیل عوامل در بخش مشکلات رفتاری پرسشنامه‌ی ویژه‌ی آموزگار، استخراج سه عامل با مقدار آیگن بیشتر از یک را در پی داشت که رفتارهای درونزا، رفتارهای بروزنزا و پرتحرکی را اندازه‌گیری می‌کند. در پرسشنامه‌ی ویژه‌ی پدر و مادر برخلاف مقیاس اصلی، پرتحرکی به صورت یک عامل مستقل استخراج نشد. به طور کلی تحلیل عوامل نشان‌دهنده‌ی روابطی مقیاس بود.

میانگین مهارت‌های اجتماعی و مشکلات رفتاری در گروه‌های مختلف برپایه‌ی میزان تحصیلات پدر و مادر به کمک تحلیل واریانس یک‌طرفه مقایسه شد. این بررسی نشان داد که تفاوت میانگین نمره‌های

دروزنزا شامل اضطراب، غم و اندوه، تنها بی و خودپندارهای ضعیف است و پرتحرکی در پرتحرکی در فعالیت مفقط، بی‌قراری و رفتارهای تکانشی می‌باشد. برای انجام این پرسشنامه به فارسی برگردانده شد. برای آماده نمودن آن جهت بهره‌گیری در ایران نخست واژه‌های غیرمعمول کثار گذاشته شد و واژه‌های معمول جایگزین آنها گردید. آن‌گاه با حفظ مفهوم و هدف‌های اولیه، تغییرات دستوری و تغییر در محتواهای جمله‌ها داده شد.

پس از انطباق‌های لازم، چند روانشناس دارای درجه‌ی دکترای تخصصی و عضو هیئت علمی دانشگاه پرسشنامه را بررسی کردند و پس از اصلاح نکات عنوان شده، مقیاس اجرا گردید و داده‌های به دست آمده از این بررسی به کمک آزمون‌های آماری^۴، تحلیل واریانس و ضریب همبستگی تحلیل شد.

یافته‌ها

میانگین و انحراف معیار نمره‌های بخش‌های مهارت‌های اجتماعی و مشکلات رفتاری در فرم‌های ویژه‌ی آموزگار و پدر و مادر در جدول ۱ نشان داده شده است. به کمک آزمون^۲ مقایسه‌ای بین میانگین نمره‌های دختران و پسران در پرسشنامه‌های ویژه‌ی پدر و مادر و آموزگار انجام شد. میانگین نمره‌های دختران و پسران در هیچ‌یک از پرسشنامه‌ها به جز در زمینه‌ی مهارت‌های اجتماعی که آموزگاران، مهارت دختران را بیشتر از پسران ارزیابی کردند، تفاوت معنی‌دار دیده نشد.

برای مقایسه‌ی کامل تر، میانگین نمره‌های دختران و پسران در گروه‌های سنی 3 ، 4 ، 5 و 6 ساله به کمک آزمون^۳ در بخش‌های مهارت‌های اجتماعی و مشکلات رفتاری مقایسه شد. در هیچ‌یک از موارد تفاوت معنی‌دار میان دختران و پسران در گروه‌های سنی یادشده دیده نشد، به جز در گروه کودکان 4 ساله که میانگین نمره‌های دختران در بخش مهارت‌های اجتماعی در فرم پسر و مادر ($=50/82$ =میانگین، $=8/33$ =انحراف معیار) به طور معنی‌داری ($p<0/05$)

جدول ۱- مقایسه‌ی میانگین نمرات دختران و پسران در بخش‌های مختلف مقیاس SSRS

	آزمون‌ها	دختران		پسران		نمره‌ی t معنی‌داری	میانگین (انحراف معیار)	میانگین (انحراف معیار)	سطح
		میانگین	میانگین	میانگین	میانگین				
فرم پدر و مادر:	مهارت‌های اجتماعی	۴۹/۲۲	۴۶/۲۲	۹/۹۷	۱۰/۹۲	(۱)	۱/۸۴	N.S.	
مشکلات رفتاری		۶۳۴	۶۷۸	۳/۳۳	۰/۹۰	(۳)		N.S.	
فرم آموزگار:	مهارت‌های اجتماعی	۳۷/۳۸	۳۷/۳۷	۹/۹۲	۰/۰۰۲	(۹)	۳/۲۰		
مشکلات رفتاری		۲۹۹	۳/۳۲	۳/۱۴	۰/۷۸	(۳)		N.S.	

تحلیل واریانس، تفاوت معنی‌داری میان میانگین نمره‌های کودکان در گروه‌های سنی ۳ تا ۶/۵ ساله در بخش‌های مختلف مقیاس‌های ویژه‌ی پدر و مادر و ویژه‌ی آموزگار نشان نداد. همچنین تفاوت میانگین گروه‌های سنی یادشده در بخش مشکلات رفتاری فرم پدر و مادر معنی‌دار نبود.

پایایی بازآزمایی برای ۳۵ کودک با فاصله‌ی ۴-۵ هفته برای مهارت‌های اجتماعی در فرم‌های پدر و مادر و آموزگار به ترتیب $۰/۷۰$ و $۰/۷۱$ و برای مشکلات رفتاری در فرم‌های پدر و مادر و آموزگار به ترتیب $۰/۶۵$ و $۰/۶۹$ بود. به طور کلی می‌توان گفت که بخش مشکلات رفتاری در فرم ویژه‌ی آموزگار پدر و مادر دارای ثباتی کمتر از فرم ویژه‌ی آموزگار می‌باشد. بخش مهارت‌های اجتماعی در دو فرم ویژه‌ی پدر و مادر و ویژه‌ی آموزگار دارای ثباتی بیشتر از مشکلات رفتاری است. برای بررسی بیشتر پایایی مقیاس، همبستگی بین بخش‌های گوناگون مقیاس و همبستگی بین دو فرم ویژه‌ی پدر و مادر و ویژه‌ی آموزگار محاسبه گردید. ضریب همبستگی بین دو بخش مقیاس در فرم پدر و مادر $-۰/۲۱$ و $-۰/۰۱$ ($p < 0/01$) و در فرم آموزگار $-۰/۲۶$ ($p < 0/01$) بود. ضریب همبستگی بین مهارت‌های

مهارت‌های اجتماعی در فرم‌های ویژه‌ی پدر و مادر و ویژه‌ی آموزگار بر پایه‌ی میزان تحصیلات مادر معنی‌دار

Andeesheh
Va
Raftar
التدريسي و رفقاء
۱۸۰

نبود. تفاوت میانگین نمره‌های مشکلات رفتاری در فرم پدر و مادر برپایه‌ی میزان تحصیلات مادر معنی‌دار بود ($F = ۲/۷۱$ ، $p < 0/05$ ، $df = ۲۶۶$ و 5) و با افزایش میزان تحصیلات مادر مشکلات رفتاری کاهش داشت. تفاوت میانگین نمره‌های مشکلات رفتاری در فرم آموزگار برپایه‌ی میزان تحصیلات مادر معنی‌دار نبود. رابطه‌ی میزان تحصیلات پدر و مشکلات رفتاری و مهارت‌های اجتماعی کودکان نیز بررسی شد. میانگین نمره‌های مهارت‌های اجتماعی در گروه‌های مختلف برپایه‌ی میزان تحصیلات پدر در فرم ویژه‌ی آموزگار و در فرم ویژه‌ی پدر و مادر تفاوت معنی‌دار نداشت. میانگین نمره‌های مشکلات رفتاری نیز در گروه‌های مختلف برپایه‌ی میزان تحصیلات پدر در فرم ویژه‌ی آموزگار و در فرم ویژه‌ی پدر و مادر تفاوت معنی‌دار نداشت. میانگین روحیه‌ی پدر و مادر تفاوت معنی‌دار نداشت. روحیه‌ی هم رفته می‌توان گفت که مهارت‌های اجتماعی کودکان ارتباطی با میزان تحصیلات پدر و مادر نداشته است و مقیاس روش درجه‌بندی مهارت‌های اجتماعی در گروه‌های مختلف برپایه‌ی میزان تحصیلات پدر و مادر نداشته در گروه‌های سوگیری نمی‌باشد.

جدول ۲ - تبدیل نمره های خام به نمره های تراز شده
بخش مهارت های اجتماعی فرم پدر و مادر (دختران)

مرتبه درصدی	نمره تراز شده	مرتبه درصدی	نمره خام	مرتبه نمره	مرتبه نمره	مرتبه نمره	نمره های خام به نمره های تراز شده
۳۶	۸۰	۵	>۷۴	۱۳۶	>۹۹		
۳۵	۷۹	۵	۷۲	۱۳۴	>۹۹		
۳۴	۷۷	۴	۷۱	۱۳۲	>۹۹		
۳۳	۷۶	۳	۷۰	۱۳۰	>۹۹		
۳۲	۷۴	۲	۶۹	۱۲۹	>۹۹		
۳۱	۷۲	۲	۶۸	۱۲۸	۹۹		
۳۰	۷۱	۲	۶۷	۱۲۷	>۹۸		
۲۹	۷۰	<۲	۶۶	۱۲۵	۹۸		
۲۸	۶۹	<۲	۶۵	۱۲۴	۹۸		
۲۷	۶۸	<۲	۶۴	۱۲۳	۹۰		
۲۶	۶۷	<۲	۶۳	۱۲۱	۹۰		
۲۵	۶۶	<۲	۶۲	۱۱۹	۹۰		
۲۴	۶۵	<۲	۶۱	۱۱۸	۹۴		
۲۳	۶۴	<۲	۶۰	۱۱۶	۹۱		
۲۲	۶۳	<۲	۵۹	۱۱۵	۸۷		
۲۱	۶۲	<۲	۵۸	۱۱۳	۸۵		
۲۰	۶۱	<۲	۵۷	۱۱۲	۸۱		
۱۹	۶۰	<۲	۵۶	۱۱۰	۷۸		
۱۸	۵۸	<۲	۵۵	۱۰۹	۷۷		
۱۷	۵۶	<۲	۵۴	۱۰۷	۷۱		
۱۶	۵۴	<۲	۵۳	۱۰۶	۶۵		
۱۵	۵۲	<۲	۵۲	۱۰۴	۶۳		
۱۴	۵۰	<۲	۵۱	۱۰۳	۵۶		
۱۳	۴۸	<۲	۵۰	۱۰۰	۵۰		
۱۲	۴۶	<۲	۴۹	۹۹	۴۸		
۱۱	۴۴	<۲	۴۸	۹۸	۴۴		
۱۰	۴۱	<۲	۴۷	۹۷	۴۲		
۹	۴۰	۱	۴۶	۹۵	۳۸		
۸	۳۹	<۱	۴۵	۹۴	۳۳		
۷	۳۸	<۱	۴۴	۹۲	۲۸		
۶	۳۷	<۱	۴۳	۹۱	۲۴		
۵	۳۶	<۱	۴۲	۸۹	۲۲		
۴	۳۴	<۱	۴۱	۸۸	۱۹		
۳	۳۲	<۱	۴۰	۸۶	۱۶		
۲	۳۰	<۱	۳۹	۸۵	۱۴		
۱	۲۶	<۱	۳۸	۸۳	۱۲		
			۳۷	۸۲	۸		

اجتماعی در دو فرم پدر و مادر و آموزگار ۰/۱۸ (۰/۰۵) p) و ضریب همبستگی بین مشکلات رفتاری در دو فرم پدر و مادر و آموزگار ۰/۲۰ (۰/۰۱) p) بود. این ضریب ها با ضریب های گزارش شده در مقیاس اصلی قابل مقایسه است (گرشام و الیوت، ۱۹۹۰). مقدار کم این ضریب ها گویای این است که رفتار اجتماعی فرد از محیط تأثیر می پذیرد و در هر محیط اجتماعی، واپسی به مقرراتی است که افراد کنترل کننده مانند آموزگار در آن محیط اعمال می کنند. از این رو چشم داشت های ارزیاب می توانند بر نتایج مهارت های اجتماعی تأثیر بگذارد (بورگ^۱ و فالزن^۲، ۱۹۹۰).

بنابراین بهره گیری از نظر ارزیابان مختلف (پدر و مادر و آموزگار) در سنجش مهارت های اجتماعی به کمک مقیاس روش درجه بندی مهارت های اجتماعی ضروری است و تصویر عینی تری از کودک ارایه می دهد.

ضریب های همبستگی بین خرده آزمون های مختلف در بخش مهارت های اجتماعی و مشکلات رفتاری نیز محاسبه شد. این ضریب ها در تمام موارد مثبت و معنی دار بود؛ در بخش مشکلات رفتاری در فرم پدر و مادر از ۰/۲۶ تا ۰/۰۵۲ و در فرم آموزگار از ۰/۳۸ تا ۰/۰/۶۶؛ در بخش مشکلات رفتاری در فرم پدر و مادر از ۰/۱۹ تا ۰/۰۵۰ و در فرم آموزگار برای دو خرده آزمون رفتار های درون زا و برون زا ۰/۳۳ تا ۰/۰۳۲. روی هم رفته ضریب های همبستگی در فرم ویژه آموزگار بیشتر از ضریب های مشابه در فرم پدر و مادر بود.

پس از به دست آمدن ضریب های همبستگی مربوط به روانی و پایایی مقیاس، نمره های خام در بخش های مختلف مقیاس برای فرم های ویژه پدر و مادر و ویژه آموزگار به نمره های تراز شده با میانگین ۱۰۰ و انحراف معیار ۱۵ تبدیل گردید. نمره های تراز شده برای دختران و پسران به طور جداگانه محاسبه شد. جدول های ۲ تا ۹ نمره های تراز شده و مرتبه درصدی معادل نمره های خام برای مهارت های اجتماعی و مشکلات رفتاری را نشان می دهد.

جدول ۴- تبدیل نمره‌های خام به نمره‌های تراز شده‌ی
بخش مهارت‌های اجتماعی فرم آموزگار (دختران)

			مرتبه	نمره	درصدی															
۲۹	۸۶	۲۲	۶۰	۱۳۰	>۹۹	۳۵	۸۳	۱۰	>۷۰	۱۳۲	>۹۹	۳۴	۸۲	۱۰	۶۹	۱۳۰	۹۸	۳۳	۸۱	۹
۲۸	۸۵	۱۶	۵۹	۱۳۰	>۹۹	۳۲	۸۰	۸	۶۷	۱۲۸	۹۷	۳۱	۷۸	۷	۶۶	۱۲۶	۹۶	۳۰	۷۷	۶
۲۷	۸۳	۱۰	۵۸	۱۳۴	۹۹	۲۹	۷۵	۶	۶۴	۱۲۴	۹۵	۲۸	۷۴	۵	۶۳	۱۲۳	۹۴	۲۷	۷۳	۰
۲۶	۸۲	۹	۵۷	۱۳۲	۹۹	۲۶	۷۱	۴	۶۱	۱۱۹	۹۳	۲۵	۶۹	۴	۶۰	۱۱۸	۹۱	۲۴	۶۸	۵
۲۵	۸۰	۹	۵۶	۱۳۰	۹۸	۲۴	۶۸	۳	۵۹	۱۱۷	۹۰	۲۳	۶۷	۳	۵۸	۱۱۵	۸۰	۲۲	۶۵	۰
۲۴	۷۸	۸	۵۵	۱۲۹	۹۸	۲۲	۶۶	۳	۵۷	۱۱۳	۸۰	۲۱	۶۴	۲	۵۶	۱۱۲	۷۹	۲۰	۶۳	۲
۲۳	۷۷	۷	۵۴	۱۲۷	۹۸	۲۰	۶۴	۲	۵۴	۱۱۰	۷۹	۱۹	۶۲	۱	۵۳	۱۰۸	۷۶	۱۸	۶۱	۱
۲۲	۷۵	۶	۵۳	۱۲۰	۹۷	۱۸	۶۳	۱	۵۲	۱۰۷	۷۶	۱۷	۶۰	۰	۵۰	۱۰۴	۷۳	۱۶	۶۰	۰
۲۱	۷۴	۵	۵۲	۱۲۴	۹۶	۱۶	۶۱	۰	۴۹	۱۰۴	۷۳	۱۵	۵۸	۰	۴۷	۱۰۱	۷۰	۱۴	۵۷	۰
۲۰	۷۱	۴	۵۱	۱۲۲	۹۶	۱۴	۵۷	۰	۴۶	۱۰۱	۷۰	۱۳	۵۴	۰	۴۴	۹۸	۶۷	۱۳	۵۳	۰
۱۹	۷۰	۳	۵۰	۱۲۱	۹۰	۱۲	۵۶	۰	۴۳	۹۸	۶۷	۱۱	۵۱	۰	۴۱	۹۵	۶۴	۱۲	۴۹	۰
۱۸	۶۸	۲	۴۹	۱۱۹	۹۳	۱۰	۵۴	۰	۴۰	۹۵	۶۴	۱۰	۴۸	۰	۳۹	۹۲	۶۱	۱۱	۴۷	۰
۱۷	۶۷	۲	۴۸	۱۱۷	۹۱	۸	۵۲	۰	۳۷	۹۲	۶۳	۸	۴۶	۰	۳۶	۹۰	۵۹	۱۰	۴۶	۰
۱۶	۶۵	۲	۴۷	۱۱۶	۸۹	۶	۵۱	۰	۳۶	۹۰	۶۲	۶	۴۴	۰	۳۴	۸۸	۵۷	۹	۴۴	۰
۱۵	۶۳	۲	۴۶	۱۱۴	۸۷	۴	۴۹	۰	۳۴	۸۷	۶۰	۴	۴۲	۰	۳۲	۸۵	۵۴	۸	۴۲	۰
۱۴	۶۲	۲	۴۰	۱۱۲	۸۰	۲	۴۷	۰	۳۰	۸۰	۵۹	۲	۳۹	۰	۲۹	۷۷	۴۷	۷	۴۰	۰
۱۳	۶۰	۲	۴۴	۱۱۱	۷۸	۰	۴۶	۰	۲۸	۷۸	۵۸	۰	۳۷	۰	۲۷	۷۶	۴۶	۶	۳۷	۰
۱۲	۵۹	۲	۴۳	۱۰۹	۷۰	۰	۴۵	۰	۲۷	۷۰	۵۷	۰	۳۶	۰	۲۶	۷۰	۴۵	۵	۳۶	۰
۱۱	۵۷	۲	۴۲	۱۰۸	۶۷	۰	۴۴	۰	۲۶	۶۸	۵۶	۰	۳۵	۰	۲۵	۶۷	۴۴	۴	۳۵	۰
۱۰	۵۶	۲	۴۱	۱۰۶	۶۸	۰	۴۳	۰	۲۵	۶۷	۵۳	۰	۳۴	۰	۲۴	۶۸	۴۳	۳	۳۴	۰
۹	۵۳	<۲	۴۰	۱۰۴	۶۷	۰	۴۲	۰	۲۴	۶۶	۵۱	۰	۳۳	۰	۲۳	۶۷	۴۰	۲	۳۳	۰
۸	۵۲	<۲	۳۹	۱۰۳	۵۹	۰	۴۱	۰	۲۳	۶۵	۵۰	۰	۳۲	۰	۲۲	۶۶	۳۹	۱	۳۲	۰
۷	۵۰	<۲	۳۸	۱۰۰	۵۰	۰	۴۰	۰	۲۲	۶۴	۴۹	۰	۳۱	۰	۲۱	۶۴	۳۷	۰	۳۱	۰
۶	۴۹	<۲	۳۷	۹۹	۴۰	۰	۳۹	۰	۲۱	۶۳	۴۴	۰	۳۰	۰	۲۰	۶۳	۳۰	۰	۳۰	۰
۵	۴۷	<۲	۳۶	۹۸	۴۱	۰	۳۸	۰	۲۰	۶۲	۴۳	۰	۲۹	۰	۱۹	۶۲	۲۸	۰	۲۸	۰
۴	۴۵	۱	۳۵	۹۶	۳۶	۰	۳۷	۰	۱۹	۶۱	۴۲	۰	۲۸	۰	۱۸	۶۱	۲۶	۰	۲۶	۰
۳	۴۴	۱	۳۴	۹۵	۳۵	۰	۳۶	۰	۱۸	۶۰	۴۱	۰	۲۷	۰	۱۷	۶۰	۲۲	۰	۲۲	۰
۲	۴۲	<۱	۳۲	۹۱	۳۰	۰	۳۵	۰	۱۷	۵۹	۴۰	۰	۲۶	۰	۱۶	۵۹	۱۹	۰	۱۹	۰
۱	۴۱	<۱	۳۱	۸۹	۲۰	۰	۳۴	۰	۱۶	۵۸	۳۸	۰	۲۵	۰	۱۵	۵۸	۱۷	۰	۱۷	۰
۰	۳۹	<۱	۳۰	۸۸	۲۳	۰	۳۳	۰	۱۵	۵۷	۳۷	۰	۲۴	۰	۱۴	۵۷	۱۶	۰	۱۶	۰

جدول ۳- تبدیل نمره‌های خام به نمره‌های تراز شده‌ی
بخش مهارت‌های اجتماعی فرم پدر و مادر (پسران)

			مرتبه	نمره	درصدی															
۳۵	۸۳	۱۰	>۷۰	۱۳۲	>۹۹	۳۴	۸۲	۱۰	۶۹	۱۳۰	۹۸	۳۳	۸۱	۹	۶۸	۱۲۹	۹۷	۳۲	۸۰	۸
۳۴	۸۲	۱۰	۶۹	۱۳۰	۹۸	۳۲	۸۰	۸	۶۷	۱۲۸	۹۶	۳۱	۷۸	۷	۶۶	۱۲۶	۹۶	۳۰	۷۷	۶
۳۳	۸۱	۹	۶۸	۱۲۹	۹۷	۳۰	۷۷	۶	۶۵	۱۲۵	۹۰	۲۹	۷۵	۶	۶۴	۱۲۴	۹۵	۲۸	۷۴	۵
۳۲	۸۰	۸	۶۷	۱۲۸	۹۶	۲۹	۷۴	۵	۶۳	۱۲۳	۹۴	۲۸	۷۳	۰	۶۲	۱۲۱	۹۳	۲۷	۷۲	۰
۳۱	۷۸	۷	۶۶	۱۲۶	۹۶	۲۶	۷۱	۴	۶۱	۱۱۹	۹۳	۲۵	۶۹	۴	۶۰	۱۱۸	۹۱	۲۴	۶۸	۵
۳۰	۷۷	۶	۶۵	۱۱۷	۹۰	۲۴	۶۸	۳	۵۹	۱۱۷	۹۰	۲۳	۶۷	۳	۵۸	۱۱۵	۸۰	۲۲	۶۵	۰
۲۹	۷۵	۵	۶۴	۱۱۳	۸۰	۲۲	۶۶	۳	۵۷	۱۱۳	۸۰	۲۱	۶۴	۲	۵۶	۱۱۳	۸۰	۲۰	۶۳	۰
۲۸	۷۴	۴	۶۳	۱۱۲	۷۹	۲۰	۶۳	۱	۵۴	۱۱۱	۷۷	۱۹	۶۲	۱	۵۳	۱۱۰	۷۶	۱۸	۶۲	۰
۲۷	۷۳	۳	۶۲	۱۱۰	۷۷	۱۸	۶۱	۰	۵۲	۱۰۷	۷۰	۱۷	۵۰	۰	۴۹	۱۰۴	۷۳	۱۷	۶۰	۰
۲۶	۷۲	۲	۶۰	۱۰۷	۷۳	۱۶	۶۰	۰	۴۹	۹۸	۶۳	۱۵	۴۷	۰	۴۶	۹۵	۶۱	۱۶	۵۹	۰
۲۵	۷۱	۱	۵۹	۱۰۶	۷۰	۱۴	۵۷	۰	۴۷	۹۵	۶۰	۱۴	۴۵	۰	۴۴	۹۲	۵۹	۱۵	۵۷	۰
۲۴	۷۰	۰	۵۸	۱۰۴	۶۷	۱۲	۵۶	۰	۴۶	۹۲	۵۷	۱۲	۴۵	۰	۴۴	۹۰	۵۷	۱۴	۵۶	۰
۲۳	۶۹	<۲	۴۰	۱۰۴	۶۷	۱۰	۴۶	۰	۴۵	۹۰	۵۶	۱۰	۴۴	۰	۴۳	۸۷	۴۰	۱۰	۴۰	۰
۲۲	۶۸	<۲	۳۹	۱۰۳	۵۹	۹	۴۵	۰	۴۴	۸۷	۴۹	۹	۴۳	۰	۴۲	۸۷	۴۷	۹	۴۲	۰
۲۱	۶۰	<۲	۳۸	۱۰۰	۵۰	۸	۴۰	۰	۴۳	۸۴	۴۶	۸	۴۲	۰	۴۱	۸۴	۴۳	۸	۴۱	۰
۲۰	۵۹	<۲	۳۷	۹۹	۴۰	۷	۳۹	۰	۴۲	۸۳	۴۴	۷	۴۳	۰	۴۱	۸۳	۴۲	۷	۴۰	۰
۱۹	۵۷	<۲	۳۶	۹۸	۴۱	۶	۳۸	۰	۴۱	۸۲	۴۳	۶	۴۲	۰	۴۱	۸۲	۴۱	۶	۴۰	۰
۱۸	۵۶	<۲	۳۵	۹۶	۳۶	۵	۳۷	۰	۴۰	۸۱	۴۲	۵	۴۱	۰	۳۹	۸۱	۴۰	۵	۳۹	۰
۱۷	۵۵	<۲	۳۴	۹۵	۳۵	۴	۳۶	۰	۳۹	۸۰	۴۱	۴	۴۰	۰	۳۸	۸۰	۴۰	۴	۳۸	۰
۱۶	۵۴	<۲	۳۳	۹۰	۳۳	۳	۳۵	۰	۳۸	۷۹	۴۰	۳	۴۰	۰	۳۷	۷۹	۴۰	۳	۳۷	۰
۱۵	۵۳	<۲	۳۲	۸۹	۳۰	۲	۳۴	۰	۳۷	۷۸	۴۱	۲	۳۸	۰	۳۶	۷۸	۴۰	۲	۳۶	۰
۱۴	۵۲	<۲	۳۱	۸۹	۲۹	۱	۳۳	۰	۳۶	۷۷	۴۰	۱	۳۷	۰	۳۵	۷۷	۴۰	۱	۳۵	۰
۱۳	۵۱	<۲	۳۰	۸۹	۲۹	۰	۳۲	۰	۳۵	۷۶	۴۱	۰	۳۴	۰	۳۳	۷۶	۴۰	۰	۳۳	۰
۱۲	۵۰	<۲	۲۹	۸۹	۲۸	۰	۳۱	۰	۳۴	۷۵	۴۰	۰	۳۳	۰	۳۲	۷۵	۴۰	۰	۳۲	۰
۱۱	۴۹	<۲	۲۸	۸۹	۲۷	۰	۳۰	۰	۳۳	۷۴	۴۰	۰	۳۲	۰	۳۱	۷۴	۴۰	۰		

جدول ۶- تبدیل نمره های خام به نمره های تراز شده‌ی بخش مشکلات رفتاری فرم پدر و مادر (دختران)

مرتبه‌ی درصدی	نمره‌ی تراز شده خام						
۸	۱۰۸	۶۷	۱۷-۲۰	>۱۴۰	>۹۹		
۷	۱۰۴	۵۷	۱۶	۱۶۴	۹۹		
۶	۹۹	۴۲	۱۰	۱۳۹	۹۹		
۵	۹۴	۳۲	۱۴	۱۳۴	۹۷		
۴	۹۰	۱۹	۱۳	۱۳۰	۹۷		
۳	۸۰	۱۴	۱۲	۱۲۶	۹۰		
۲	۸۰	۵	۱۱	۱۲۱	۹۳		
۱	۷۶	۱	۱۰	۱۱۷	۹۱		
-	۷۲	<۱	۹	۱۱۲	۸۰		

جدول ۷- تبدیل نمره های خام به نمره های تراز شده‌ی پخش مشکلات رفتاری فرم پدر و مادر (پسران)

مرتبه‌ی درصدی	نمره‌ی تراز شده	مرتبه‌ی درصدی	نمره‌ی خام	مرتبه‌ی درصدی	نمره‌ی تراز شده	مرتبه‌ی درصدی
۸	۱۰۶	۷۷	۱۸-۲۰	۱۵۱	>۹۹	
۷	۱۰۱	۶۳	۱۷	۱۶۰	۹۹	
۶	۹۶	۵۲	۱۶	۱۴۲	۹۹	
۵	۹۳	۴۱	۱۵	۱۳۷	۹۹	
۴	۸۸	۲۴	۱۴	۱۲۳	۹۸	
۳	۸۳	۱۰	۱۳	۱۲۸	۹۰	
۲	۷۹	۹	۱۲	۱۲۶	۹۳	
۱	۷۶	۴	۱۱	۱۱۹	۹۰	
۰	۷۰	۱	۱۰	۱۱۰	۸۸	
			۹	۱۱۰	۸۷	

جدول ۵- تبدیل نمره های خام به نمره های تراز شده‌ی بخش، مهارت‌های اجتماعی، فرم آموزگار (پسران)

مرتبه‌ی درصدی	نمره‌ی تراز شده	مرتبه‌ی درصدی	نمره‌ی تراز شده	مرتبه‌ی درصدی	نمره‌ی تراز شده	مرتبه‌ی درصدی	نمره‌ی تراز شده
نمره‌ی خام	نمره‌ی تراز شده	نمره‌ی تراز شده	نمره‌ی خام	نمره‌ی تراز شده	نمره‌ی تراز شده	نمره‌ی تراز شده	نمره‌ی تراز شده
۲۹	۹۳	۲۹	>۵۷	۱۳۶	>۹۹		
۲۸	۹۲	۲۶	۰۶	۱۳۳	۹۹		
۲۷	۹۰	۱۹	۰۰	۱۳۳	۹۹		
۲۶	۸۹	۱۹	۰۴	۱۳۱	۹۹		
۲۵	۸۷	۱۰	۰۳	۱۳۰	۹۸		
۲۴	۸۰	۱۴	۰۲	۱۲۸	۹۸		
۲۳	۸۴	۱۴	۰۱	۱۲۷	۹۷		
۲۲	۸۲	۱۲	۰۰	۱۲۰	۹۰		
۲۱	۸۱	۱۱	۴۹	۱۲۴	۹۰		
۲۰	۸۰	۹	۴۸	۱۲۲	۹۴		
۱۹	۷۸	۷	۴۷	۱۲۱	۹۳		
۱۸	۷۷	۶	۴۶	۱۱۹	۹۱		

نمودهای گروه‌های گوناگون سنت تفاوت معنی‌دار نداشت و نشان‌دهنده‌ی نظریه‌ی زیربنایی تدوین آزمون و هم‌سو با یافته‌های گرشام و الیوت (۱۹۹۰) بود. آنان مهارت‌های اجتماعی و من کودک را دارای رابطه‌ی معنی‌دار گزارش نکرده و نمودهای مهارت‌های اجتماعی و مشکلات رفتاری را دارای تغییر ویژه‌ای در گروه‌های سنت مختلف ندانسته‌اند. این یافته‌ها در راستای اثبات روایی سازه‌ی مقایس، به کار گرفته شده است. این یافته‌ها با یافته‌های پژوهش شهیم (۱۳۷۷) که به کمک مقایس روش درجه‌بندی مهارت‌های اجتماعی در گروهی از کودکان دبستانی انجام شده هم‌سو است.

یافته‌های این بررسی نیز نشان‌دهنده‌ی نبود تفاوت معنی‌دار نمودی مهارت‌های اجتماعی بین گروه‌ها برپایه‌ی تحصیلات پدر و مادر بود، اما افزایش سطح تحصیلات مادر تأثیر مثبت بر کاهش مشکلات رفتاری کودکان در پرمش‌نامه‌ی پدر و مادر داشته است. ارتباط نزدیک‌تر مادر با فرزند خردسال در مقایسه با پدر می‌تواند این یافته را توجیه کند.

پایایی مقایس با بهره‌گیری از روش‌های بازآزمایی و همبستگی بخش‌های گوناگون مقایس بررسی شد. ضریب‌های به دست آمده از این بررسی نشان‌گر پایایی مقایس بود. یافته‌های این پژوهش در زمینه‌ی مقایسه‌ی دختران و پسران با یافته‌های گرشام و الیوت (۱۹۹۰) هم‌سو نیست. بررسی‌های انجام شده در ایران با استفاده از مقایس SSRS بر روی کودکان عقب‌مانده‌ی ذهنی (شهیم، ۱۳۷۸)، کودکان عادی دبستانی (شهیم، ۱۳۷۷) و کودکان نایینا (شهیم، ۱۳۸۱‌الف) گویای نبود تفاوت معنی‌دار میان دختران و پسران در زمینه‌ی مشکلات رفتاری از نظر پدر و مادر و آموزگار بود. یافته‌های این پژوهش نیز که در سطح پیش از دبستان انجام شد دربرگیرنده‌ی همان یافته‌ها و متفاوت از یافته‌های بررسی گرشام و الیوت (۱۹۹۰) است. می‌توان گفت که پدر و مادر و آموزگار ایرانی کمتر از پدر و مادر و آموزگار آمریکایی در برابر مشکلات رفتاری دختران برداشی نشان می‌دهند و آنسان را به‌اندازه‌ی پسران

جدول ۸- تبدیل نمودهای خام به نمودهای تراز شده‌ی بخش مشکلات رفتاری در فرم آموزگار (دختران)

مرتبه‌ی درصدی	نمودهای تراز شده خام	مرتبه‌ی درصدی	نمودهای تراز شده خام	مرتبه‌ی درصدی	نمودهای تراز شده خام
۷	۱۱۸	۹۲	۱۶-۲۰	۱۶۱	>۹۹
۶	۱۱۳	۸۷	۱۵	۱۰۷	۹۹
۵	۱۰۸	۸۱	۱۴	۱۴۹	۹۹
۴	۱۰۳	۷۰	۱۳	۱۴۴	۹۸
۳	۹۸	۶۲	۱۲	۱۴۲	۹۸
۲	۹۴	۴۶	۱۱	۱۳۴	۹۷
۱	۸۹	۲۳	۱۰	۱۳۲	۹۷
۰	۸۶	۲۱	۹	۱۲۷	۹۰
		۸	۱۲۲	۹۴	

Andeeshch
Va
Rafkar
الدیش و رفکار
۱۸۴

جدول ۹- تبدیل نمودهای خام به نمودهای تراز شده‌ی بخش مشکلات رفتاری در فرم آموزگار (پسران)

مرتبه‌ی درصدی	نمودهای تراز شده خام	مرتبه‌ی درصدی	نمودهای تراز شده خام	مرتبه‌ی درصدی	نمودهای تراز شده خام
۷	۱۱۸	۸۹	۱۵-۲۰	۱۰۰	>۹۹
۶	۱۱۳	۸۶	۱۴	۱۴۹	۹۹
۵	۱۰۹	۸۳	۱۳	۱۴۴	۹۹
۴	۱۰۵	۷۹	۱۲	۱۴۰	۹۷
۳	۱۰۰	۷۷	۱۱	۱۳۶	۹۶
۲	۹۶	۷۱	۱۰	۱۳۲	۹۵
۱	۹۱	۶۱	۹	۱۲۷	۹۳
۰	۸۷	۲۶	۸	۱۲۲	۹۲

بحث

به‌منظور بررسی روایی مقایس روش درجه‌بندی مهارت‌های اجتماعی از چند شاخص بهره‌گرفته شد. روایی سازه‌ی مقایس به کمک تحلیل عوامل بررسی شد که نشان‌گر ساختار زیربنایی و همانند مقایس اصلی بود.

سپاسگزاری

بدین وسیله از شورای پژوهشی دانشگاه شیراز که هزینه‌ی اجرای این پژوهش را تأمین نمود و همکارانی که مقیاس انطباق پانه را بررسی کردند تشکر می‌گردد.

دربافت مقاله: ۱۳۸۲/۵/۱۸؛ دریافت نسخه‌ی نهایی: ۱۳۸۲/۹/۱۸

پذیرش مقاله: ۱۳۸۲/۱۰/۳

منابع

شهیم، سیما (۱۳۷۷). بررسی روایی و پایابی مقیاس روش درجه‌بندی مهارت اجتماعی در گروهی از کودکان دبستانی شیراز. مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، سال سوم، شماره‌ی ۳ و ۴، ۲۹ - ۱۷.

شهیم، سیما (۱۳۷۸). بررسی مهارت اجتماعی در گروهی از کودکان عقب‌مانده ذهنی آموزش‌پذیر با استفاده از مقیاس روش درجه‌بندی مهارت اجتماعی. *مجله روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران*، سال چهارم، شماره‌ی یک، ۳۷ - ۱۸.

شهیم، سیما (۱۳۸۱الف). بررسی مهارت اجتماعی در گروهی از دانش‌آموزان نایاب از نظر معلمان. *مجله روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران*، سال سی و دوم، شماره‌ی یک، ۱۳۹ - ۱۲۱.

شهیم، سیما (۱۳۸۱ب). *گزارش نهایی طرح پژوهشی هنجار یابی مقیاس روش درجه‌بندی مهارت اجتماعی برای کودکان پیش‌دبستانی در شیراز*. معاونت پژوهشی دانشگاه شیراز.

بومسی، فریده؛ خیر، محمد (۱۳۸۱). روایی و پایابی مقیاس مهارت اجتماعی ماتسون. *مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز*، دوره هجدهم، شماره‌ی ۳۶، ۱۵۸ - ۱۴۷.

Bell-Dolan,D.J., & Allen,W.D. (1998). Assessing elementary school children's social skills: Evaluation of the parent version of the Matson Evaluation of Social Skills with Youngsters. *Psychological Assessment*, 10, 140-148.

Borg,M.G., & Falzen,J.M. (1990). Teachers' perception of primary school children behaviors: The effort to teaching experiences, pupil's age, sex and abi-

دارای مشکل رفتاری گزارش می‌کنند. در پژوهش‌های پیشین بر روی کودکان دبستانی عادی و استثنائی (شهیم، ۱۳۷۸، ۱۳۸۱، ۱۳۸۲الف) که با بهره‌گیری از این مقیاس انجام شده است، پدر و مادر و آموزگار دختران و پسران دبستانی را برخلاف بررسی گرشام و الیوت (۱۹۹۰) دارای تفاوت معنی‌دار در زمینه‌ی مهارت‌های اجتماعی ارزیابی نکردند. در این بررسی، آموزگاران پیش دبستانی، دختران را دارای مهارت‌های اجتماعی بیشتر از پسران ارزیابی کردند زیرا در مهد کودک‌ها برخلاف دبستان، دختران و پسران در کنار یکدیگر آموزش می‌بینند و با یکدیگر مقایسه می‌شوند. از سوی دیگر پدر و مادر کودکان پیش‌دبستانی تفاوت معنی‌داری بین دختران و پسران در زمینه‌ی مهارت‌های اجتماعی گزارش نکردند، در حالی که پدران و مادران آمریکایی دختران را دارای مهارت‌های اجتماعی بیشتری نسبت به پسران دانسته‌اند. این تفاوت می‌تواند نشانگر چشمداشت‌های اجتماعی بیشتری از دختران در مقایسه با پسران در فرهنگ ایرانی باشد. برتری نداشتن دختران بر پسران در زمینه‌ی مهارت‌های اجتماعی از دوران پیش از دستان آغاز و تا دوران دیبرستان (یوسفی و خیر، ۱۳۸۱) ادامه می‌یابد. این یافته‌ها می‌توانند در راستای آموزش مهارت‌های اجتماعی به دختران مؤثر باشند.

ارایه‌ی نمره‌های تراز شده برای این آزمون امکان مقایسه‌ی مهارت‌های اجتماعی در گروه‌های سنی گوناگون را فراهم می‌سازد و در صورت نیاز به آموزش مهارت‌های اجتماعی برای آماده‌سازی کودک پیش از ورود به دبستان، از نمره‌های تراز شده برای مقایسه‌ی کودک پیش از آموزش و پس از آن می‌توان بهره گرفت. روشن است که بررسی‌های دیگر در زمینه‌ی روایی مقیاس، یافته‌های این پژوهش را کامل خواهد کرد.

- lity stream. *British Journal of Educational Psychology*, 60, 220-226.
- Demaray,M.K,Ruffalo,S.L.,Caruso,J.,& Busse,R.T. (1995). Social skills assessment: A comparative evaluation of six published rating scales. *School Psychology Review*, 24, 648-671.
- Elliott,S.N.,Barnard,J., & Gresham,F.M.(1989). Preschoolers' social behavior: Teachers' and parents' assessment. *Journal of Psychoeducational Assessment*, 7, 223-234.
- Elliott, S. N., Sheridan, F. M., & McCloskey, G. (1988). Teachers' and observers' ratings of children's social skills: Validation of Social Skills Rating Scale. *Journal of Psychoeducational Assessment*, 6, 152-161.
- Fantuzzo,J.,Manz,P.H.,& McDermott,P.(1998). Preschool version of Social Skills Rating System: An empirical analysis of its use with low-income children. *Journal of School Psychology* , 36, 199-214.
- Flanagan,D.P.,Alfonso,V.,Primavera,L.H.,Povell,L., & Higgins,D.(1996). Convergent validity of the BASC and SSRS: Implications for social skills assessment. *Psychology in the Schools*, 33, 13-23.
- Gresham,F.,& Elliott,S.N.(1990). *Social Skills Rating System*. Circle Pines, MN: American Guidance Services.
- Lyon,M.A.,Albertus,C.,Birkin,B.J.,& Naibe,J. (1996). A validity study of the Social Skills Ratings System- Teacher version with disabled and nondisabled preschool children. *Perceptual and Motor Skills*, 83, 307-316.
- Matson,J.L.(1990). *Matson Evaluation of Social Skills with youngsters*. Worthington, OH: Inter-national Diagnostic System.
- Powless,D.L., & Elliott,S.N. (1993). Assessment of social skills of native American preschoolers: Teachers' and parents' ratings. *Journal of School Psychology* ,31, 293- 307.
- Shahim, S. (1999).Correlations between parents' and teachers' ratings of social skills for a group of developmentally disabled children in Iran. *Psychological Reports*, 85, 863-866.
- Shahim, S. (2001). Reliability of the Social Skills Rating System in a group of Iranian children. *Psychological Reports*, 89, 566-570.